Δωρώ, Δεξώ και Εμβλώ: οι προστάτιδες θεές της διαφθοράς

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

«Ο πολιτικός είναι ένας άνθρωπος τόσο παχυδερμικός, που μπορεί να σταθεί όρθιος και χωρίς σπονδυλική στήλη»

Μ.Χάνσεν, Νορβηγός εκδότης

Δωρώ, Δεξώ και Εμβλώ: οι προστάτιδες θεές της διαφθοράς

«Το έθνος ημών υφίσταται πολιτικήν τινά ζύμωσιν, καθ' ην τα ακαθαρτότερα στοιχεία ανέρχονται και επιπλέουσιν, εν είδει εξαφρίσματος, (σαν αφρός), επί της επιφανείας. Ο τοιούτος αφρός, κατέχων, κατά τους νόμους της φυσικής, τα ανώτερα στρώματα, θέλει κυβερνά, φλυαρεί και κλέπτει ασυστόλως την Ελλάδα, μέχρις ου τελειώσει η ζύμωσις και λάβει ανά χείρας ο λαός την μεγάλην εξαφριστικήν κουτάλαν». (Ροΐδης, «Άπαντα», εκδ. «Σύλλογος προς διάδ. ωφ. βιβλ. τ. Β', σελ. 70).

Πέρασαν 135 χρόνια από τότε που ο Ροΐδης, με το γνωστό σκωπτικό και δηκτικό του ύφος, στηλίτευε τα ακαθαρτότερα στοιχεία τούτου του τόπου, που «εξαφρίζουν» και «κλέπτουν ασυστόλως» την Ελλάδα. Ο λαός δεν κατόρθωσε ακόμα «να λάβη ανά χείρας» τις τύχες του διότι «την τύχη του κάθε λαός την κάνει μοναχός του/και όσα του φταίει η κούτρα του/δεν του τα κάνει ο εχθρός του», για να θυμηθούμε την παλαιά θυμοσοφία του.

Συνεχώς επιβεβαιώνεται αυτό που όλοι σκεφτόμαστε: «Βογγούν» οι ξένες τράπεζες από χρήματα πολιτικών. Και όλα με τον ιδρώτα του προσώπου τους, για τα παιδιά τους και για τα γεράματα… Θυμάμαι, όταν άνοιξε το κακοφορμισμένο απόστημα των Μ.Κ.Ο., η κ. Μαρία Ρεπούση, το γνωστό όνειδος που «συνωστίστηκε» και σε βουλευτικά έδρανα, δικαιολογούσε, το 1.500.000 ευρώ στην Ελβετία, με την συνήθη τρισάθλια φραστική εκκένωση: «μα για τα παιδιά μου τα μάζευα!!» (Το αίσχος των ΜΚΟ «έκλεισε» πάραυτα. Το απέσυραν αμέσως από τη δημοσιότητα, γιατί μέσω της γκαγκστερικής αυτής τακτικής, ενθυλάκωναν πολιτικά και όλα τα κορακοειδή που τους δορυφορούν, εκατομμύρια).

Ο κ. Γκίκας τις ίδιες αναθυμιάσεις ξέρασε. «Για τα παιδιά του» κι αυτός. Τα δικά μας παιδιά πάνω στην κοπριά γεννήθηκαν; Σπουδάζουν οι πορφυρογέννητοι τζιτζιφιόγκοι τους στα κολέγια, στέλνονται στα ονομαστά πανεπιστήμια του εξωτερικού και επαναπατρίζονται, για να αναλάβουν την εκλογική πελατεία του πατέρα ή του θείου τους.

Τούτη την στιγμή στην Βουλή υπάρχουν δύο Καραμανλήδες – ο ένας επιδίδεται στην ασκητική της αλαλίας, δύο Μητσοτάκηδες, ένα αντρόγυνο είναι υπουργοί και αρκετοί άλλοι γόνοι πολιτικών τζακιών. Η οικογένεια Μητσοτάκη, ειδικά, λαμβάνει από το ελληνικό δημόσιο, από το οποίο με χαιρέκακη ευκολία απέλυε κόσμο ο δήμιος Κυριάκος, μία σύνταξη πρώην πρωθυπουργού, δύο βουλευτικές αποζημιώσεις, έναν μισθό περιφερειάρχη και άλλα συνοδά προνόμια. Με πόσα εκατομμύρια ανταμείφθηκε αυτή η οικογένεια, από το υστέρημα του λαού, τόσα χρόνια που επικάθισε στο σβέρκο μας; Τι λάβαμε εμείς ο λαός, ως αντάλλαγμα, από τους Μητσοτάκηδες;

Από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και εντεύθεν η οικογένεια αυτή, όπως και οι Παπανδρέου και οι Καραμανλήδες σιτίζονται από το πρυτανείο. Η πατρίδα μας, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο απ' αυτές τις οικογένειες κυβερνήθηκε τα τελευταία 70-80 χρόνια. Πού κατέληξε; στην καταστροφή. Γιατί υπάρχουν ακόμη κρετίνοι που ψηφίζουν αυτές τις οικογένειες; Για να «τηγανιζόμαστε» εμείς οι υπόλοιποι. Στην Αμερική ο πρόεδρος έχει δικαίωμα να κυβερνήσει δύο πενταετίες, προφανώς για να αποφευχθούν φαινόμενα διαφθοράς και άλωσης του κράτους από κομματικούς τυχοδιώκτες και απατεώνες. Γιατί δεν θεσπίζεται και κάτι ανάλογο στην πατρίδα μας για να παταχθούν-κατά το δυνατόν- ληστρικές… καριέρες τύπου Άκη; (18 χρόνια υπουργούσε… τους τραπεζικούς του λογαριασμούς ο αθεόφοβος).

Έτσι, μόνο θα εξαφανιστεί ο ολέθριος επαγγελματισμός στην πολιτική, έτσι θα διαλυθούν οι αδιαφανείς μηχανισμοί που υπηρετούν την διεφθαρμένη εξουσία. Μόνο έτσι θα σταματήσουμε να προσφέρουμε «θέσεις εργασίας» στα αποσαρίδια της οικογενειοκρατίας και τις στρατιές των κηφήνων και των ζητωκραυγαστών που ζουν από τα ψιχία τα πίπτοντα εκ της τραπέζης των. (Η λέξη τράπεζα να αποδοθεί και με τις δυο σημασίες της).

Σήμερα, λόγω κρίσης, ανεμίζουν οι πολιτικοί τον πατριωτισμό. Τι είναι αυτό; τρώγεται; Τόσα χρόνια οι πολίτες κατάντησαν αντάξιοι μαθητές αχρείων διδασκάλων. Η ειλικρίνεια και η εντιμότητα θεωρούνται αφέλεια ή ανοησία. Καταπτοημένοι οι άνθρωποι από την αχρειότητα και τις αυθαιρεσίες των «αρχόντων» έγιναν «φιλοδέσποτοι» και «κενεόφρονες», για να θυμηθούμε τον ποιητή Θεόγνι. Και μια και «βρεθήκαμε» στην αρχαία εποχή, οι νυν μακιαβέληδες έχουν εναγκαλισθεί την ιδεολογία του Αρίστιππου του Κυρηναίου (Ε' αι. π.Χ.), ο οποίος ήταν διδάσκαλος του ατομικισμού και της ηδονοθηρίας. Ο εγωισμός κίνητρο για επιτυχία και πλούτο. Η απόλαυση, η καλοπέραση πάνω απ' όλα. Να παραθέσουμε και ένα ενδεικτικό επεισόδιο. Ο Αρίστιππος ήταν ευνοούμενος του τυράννου των Σαρακουσών Διονυσίου, γι' αυτό τον αποκαλούσαν βασιλικό κύνα. (ο κύων-του κυνός είναι ο σκύλος. Πόσοι και ποταποί «διανοούμενοι» στις μέρες μας δεν αλυχτούν νυχθημερόν, δεν τρέχουν τα σάλια τους δίπλα στην εξουσία;).

Ζητήθηκε κάποτε από τον ηγεμόνα ένα ρουσφέτι, κι επειδή δεν βρήκε ανταπόκριση έπεσε στα πόδια του και γονατιστός, γλοιωδώς τον θερμοπαρακαλούσε. Πέτυχε τελικά με τα πολλά την χαριστική

πράξη, αλλά όλοι τον λοιδορούσαν, τον έφτυναν για την δουλοπρεπή συμπεριφορά του. Και ο φιλόσοφος απάντησε: «Δεν φταίω εγώ, αλλά ο Διονύσιος που έχει στα πόδια τ' αυτιά του» – ουκ εγώ αίτιος, αλλά Διονύσιος, ο εν τοις ποσί τας ακοάς έχων. (Διογένης Λαέρτιος, βιβλ. Β', σελ. 303, εκδ. «ΖΗΤΡΟΣ»).

Ένας άλλος ευκλεής αρχαίος, κωμικός ποιητής, ο Κρατίνος (Ε' αι. π.Χ.) επινοεί τρεις θεές, προστάτιδες της διαφθοράς. Την Δωρώ, την Δεξώ και την Εμβλώ. Η Δωρώ ήταν (και παραμένει) η θεά εκείνων που δωροδοκούν. Η Δεξώ η θεά των δωροληπτών και η Εμβλώ, η θεά εκείνων που «εμβάλλουν» στη χούφτα ή στο θυλάκιο κάποιου χρήματα για μία παράνομη και ανήθικη πράξη. (Και τα εμβάσματα του κυρ Γκίκα την ίδια θεά…διακονούσαν).

(Τι τους θέλουν τους ήλιους και τους πυρσούς τα λεγόμενα κόμματα εξουσίας. Ιδού, λαμπρόν προγονικό σημείον: οι τρεις αρχαίες θεότητες, μαζί κι αντάμα, για να καλύπτουν όλα τα… λαμόγια. Και η κλεπτοκρατία θέλει τον… μεταφυσικό της συμβολισμό).

Σήμερα όλοι οι μηχανισμοί του αντιπροσωπευτικού συστήματος-κόμματα, εκλογές, κοινοβούλιο- έχουν χρεοκοπήσει στην συνείδηση των πολιτών. Τον πατριωτισμό που επικαλούνται, πρώτοι οι πολιτικοί τον εξευτέλισαν. Αυτή την στιγμή πρέπει όλοι τους, κυρίως εκείνοι που διαχειρίστηκαν δημόσιο χρήμα να λογοδοτήσουν για τα πεπραγμένα τους, από το 1974 κι εντεύθεν. Αυτό είναι η περίφημη «εύθυνα» των αρχαίων. Ο Στοβαίος έλεγε: «Δεί τον αγαθόν άρχοντα, παυόμενον της αρχής, μη πλουσιώτερον αλλ' ενδοξότερον γεγονέναι».

Ενδοξότερους δεν γνωρίζω, αλλά πλουσιότερους πολλούς, πάρα πολλούς…

18.03.2015

Πηγή: www.antibaro.gr/